

FOAIE PAROHIALĂ

26 octombrie - 1 noiembrie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciune

Preamărite Dumnezeuule, Cel ce domnești peste toată lumea, nu întârzia să privești la nevoințele acestei lumi pe care Tu ai creat-o. Când ai zidit-o, a fost cu totul bună și ai dat-o omului să o îngrijească. Dar omul a uitat de atâtea ori de voința Ta, acceptând să urmeze îndemnul celui care s-a răzvrătit împotriva Ta – satana. Astăzi lumea pare cucerită de acest fals dumnezeu pe care îl deservește cu atâta ardoare, fără să-și dea seama de pericolul care o pândește. Cei mai mulți dintre noi am uitat de Tine, Dumnezeuul binelui și al fericirii noastre. Nu facem efortul de a ne câștiga bucuria și fericirea adevărată și eternă, ci pentru a ne câștiga cât mai multă durere, chin și suferință. Diavolul a întunecat mințile celor mai mulți oameni spre a confunda binele cu răul, spre a renunța la mântuire și a-și câștiga condamnarea cea veșnică.

O Dumnezeuule îndurător, Isuse Cristoase, privind la realitatea și durerea acestei lumi, adu-ți aminte de Sacrificiul Iubirii Tale de pe Cruce. Nu ne lăsa orbiți de câștigul acestei lumi trecătoare. Alungă de la noi orice formă de asuprire diavolească, și trezește-ne acum, poate în ultima oră a vieții noastre, la adevărata realitate, pe care să o dorim și care să ne conducă în mod sigur la Tine. Fă ca Biserica Ta, să învingă pe toții dușmanii ei și ca fiii ei să răspândească lucrarea Ta în inimile și sufletele oamenilor, spre a Te cunoaște și a ne bucura cu toții de Tine de-a pururi. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Octavian Pop, Doina Dragomirescu, Marta Baba și Simona Mirea**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Deschizători de drumuri

Duminica trecută, cea a Învierii Fiului văduvei din Nain, două alaiuri se încrucișau: cel al unei umanități îndoliate, aflat sub semnul suferinței și al morții, și cel divin, pe urmele lui Isus, aflat sub semnul bucuriei și al vieții. De-a lungul existenței, ne alegem încontinuu alaiul și pe cine vrem să urmăm. Evanghelia ne dezvăluie ce stă în spatele fiecăruia dintre cele două cortegii. Cea de duminica trecută ne descria rezultatul final al alegerii noastre: momentul în care vom ieși pe poarta cetății acestei lumi. Cea de astăzi ne dezvăluie în schimb un lucru surprinzător: prin alegerile noastre, trăim încă din timpul vieții noastre terestre, iadul sau raiul final.

Prințul acestei lumi nu poate da decât ceea ce are: înrobire și moarte. De aceea pe noi, creștinii, Domnul ne invită să trăim în această lume ca și cum nu am fi în lume. Să ne bucurăm de ea fără a deveni robi. Exemplul îndrăciților este unul extrem, pentru a ne ajuta să conștientizăm ce „daruri” oferă prințul acestei lumi. Însă mulțimea care vine la final în întâmpinarea lui Isus pentru a-i cere să plece, nu manifestă oare tot o formă de posesie? În loc să posede turma de porci, sunt posedați de ea în așa măsură încât mai bucuroși renunță la Dumnezeu decât la bunurile lor. Desigur, e o formă mai puțin spectaculoasă de posesie, însă nu de aceea mai puțin periculoasă.

De fapt alaiurile le revedem și astăzi: cel al lumii, care îl îndepărtează pe Fiul lui Dumnezeu fiindcă au făcut alegerea lor. Aceștia preferă porcii, la pachet cu mormintele și lanțurile și lipsa de libertate. Într-un cuvânt, iadul. Alaiul vieții în schimb, se formează de această dată nu doar în spatele lui Isus, ci și pe urmele celor ce-L urmează. Omul eliberat, dornic să meargă cu Isus, este trimis de Fiul Omului să fie, în numele Lui, un deschizător de drumuri. Prin mărturia vieții și a binelui pe care Dumnezeu l-a făcut în viața lui, cel vindecat va crea un propriu alai al vieții. Aceasta este de fapt datoria tuturor creștinilor: eliberați prin botez, să dea mărturie despre minunile pe care Domnul le împlinește în viața fiecăruia.

Fratele Mihai din Prilog spunea că toate sufletele pe care noi le-am ajutat să iasă din Purgator prin rugăciunile noastre, ne vor aștepta în momentul trecerii la Viața Veșnică și ne vor însoți înspre Ceruri. Dacă vom avea bucuria să fi ajutat și semenii din jurul nostru să se apropie și să guste din izvorul bucuriei și al vieții, ne vom trezi în mijlocul unui minunat alai: în spatele nostru cei pe care i-am apropiat de Dumnezeu prin mărturia propriei vieți, în fața noastră cei pe care i-am ajutat cu rugăciunile noastre, iar la capătul acestei minunate procesiuni, Isus ne va zâmbi cu brațele deschise!

PSS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla